

стихотворни цикъла - *Hajducké písně* (Хайдушки песни) и *Šerot ústranu* (Шепот насаме). Една трета от преводите са на нови, непревеждани до този момент на чешки стихотворения - *Идилия*, *Смъртта*, *Чудовище*, *Една дума*, *Ще дойдеш ти*, *Сфинкс*, *Проклятие*, *Молете неуморно*, *Молитва*, *Покаяние* (всичките от ПСО), *Наяве и насън*, *Предчувствие* (и двете от ПСО 1910) и *Невинност свята* (от *Непечатани приживе стихотворения*). Подетайлното разглеждане показва, че най-много са новите преводи на стихотворения от *Безсъници* (пет на брой, към които трябва да отнесем и трите превеждани преди войната стихотворения *Може би*, *Видения*, *Благовещение*, които са труднодостъпни и поради това също могат да се разглеждат като нови преводи) и от *Прозрения* (също пет стихотворения). Очевидно е, че в сравнение с предишните преводи на Яворовата поезия на чешки, новото издание се опитва да преодолее чешката представа за Яворов предимно като “фолклорен”, “социален” и “любовен” поет, представяйки по-пълно и философските му стихотворения.

Съществуващата до този момент относително пълна и въпреки недостатъците си представителна за Яворов на чешки стихосбирка в превод на Урбанкова - Хронкова, както и “чешката” традиция в превеждането на стихотворенията му, са изправили преводачката - извън сложността на самата задача да се превежда Яворов - пред доста сериозни допълнителни трудности. Най-съществената от тях е трудността на избора: кой от пътищата (при това вече показали силните и слабите си страни, вече изпробвани в една или друга степен от предишните преводачи) за превод да избере? Дали Яворов да бъде поставен в съзвучие с протичащите в настоящето процеси в чешката литература и да “звучи” на съвременен език или да бъде преведен на един “остарял”, но съответстващ на стилистиката му език?

Анализът на езика на преводите и композицията на книгата, както и някои преки указания свидетелствуват, че преводачката и съставителката Людмила Кроужилова е избрала пътят на верността към Яворовата стилистика. Тридесет и седемте стихотворения и двата стихотворни цикъла са групирани в четири части, които най-общо съответстват на първите три дяла на *Подир сенките на облаците*, но същевременно доказват, че в избора си преводачката се е ръководела главно от личните си